

1889-06-01

Afsender

Laura Jacobsen

Modtager

Carl Jacobsen, Ottilia Jacobsen

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Neroberg

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Carlsberg arkiv (FA 2-23-00018,
kasse F 7)

Dokumentindhold

Laura Jacobsen skriver hjem fra Tyskland og ønsker Carl og Ottilia god rejse til Paris. Hun beder dem sende breve.

Transskription

Kjære Børn Carl og Ottilia!

Reisen var god, gid Eders ogsaa maae blive det, men den var varm, hvad Eders vist ogsaa vil blive. Vi kom Torsdag til Hotel Vier Jahreszeiten og fik mit lille Værelse No 1 i Stueetagen som som ifjor hvo[r] vi ere lige ved Indgangen, og et ved Siden af til Sophie, men de ere saa smaa og saa urolige om Natten at jeg vist ikke bliver mange Dage inden jeg tager til Neroberg, hvis jeg kan komme der at sige, thi Wiesbaden er overfyldt og det gjælder viden om.

Portjeen slog Hænderne sammen over sit Hoved og gav et Glædesskrik da han saa os han troede bestemt at Du Ottilie kom i en Vogn bagefter thi det var neppe for os

men Du gav ham saa mange Løier for hvert Brev han gav Dig, og disse Løier sad i ham og maatte ud. Nu haaber jeg at Lars gjør sin Skyldighed og kjører med Eder, desværre er det nu snart forbie, I blive ved ved Bestemmelsen at reise paa Torsdag. Da Agnes skriver saa flittig, jeg har haft Brev idag saa maae ingen af Dem skrive fra Hjemmet til mig, men naaer i komme til Paris saa vil jeg bede Eder ikke at undlade det, thi det vil bidrage saa meget til min Roe. Min søde Theodora kan nok øve sig lidt i Opofrelse. Sig hende at der er ingen Ting som gjør Menneskene mere elskværdige end at offre sin egen Person, udvikl den Side hos hende stakkels Barn hun er jo i en Casus som maae udvikle Egoisten. Du har vel faaet Dig en Dragt Ottilia saa tit [tæt] som Theiss som kunde gjemmes i en Kir-

seberskal. Tak Agnes for Brev og bed hende sende Eder Aspargs rigelig. Jeg glæder mig over den deilige Regn som er falden hos Eder. Det var saadan en yndig Aften vi havde sidste Søndag i Eders Have den vil jeg tænke paa imorgen Søndag. Hils Alf er han nu færdig stakkels Dræ[en]g hos Jerndorff. Hils Helge og Vagn, de smaa Skind, jeg længes efter Dem og efter Eder alle. Du kjære Carl maae huske det Du lovede mig paa Peronen, at ingen af Eder tre skal skade i aandelig Henseender af disse Reiser, som ere saa extravagante, husk det er

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Dig som foraarsager Dem, og derfor bliver det ogsaa Dig som maae
vaage over, at Følgerne blive til Glæde for Eder. Hjelp ham dermed min
søde Tillien

og stands ham i den raske Fart.
Den som gaaer langsom gaaer sikker.
Seer Du en som heder Sigfred Fisker som Du engang skrev en
Anbefaling for til Normann (Kaptainen) den Stilling fik han ikke. Han
vilde til Paris, har sparet op dertil, om han er kommen med maae det
vel være i et Arbeidertog. Jeg vilde dog nævne ham da hans Moder er
Din Faders kjødelige Cousine og Du har saameget tænker jeg med
Arbejderne at gjøre. Lykkelig Reise Gud være med Eder. Troe nu blot
ikke at det er Fordring, men Glæde og Længsel efter Eder, som lader
mig bede om Breve. Eders hengivne Moder
Laura Jacobsen

Hôtel
Vier JahresZeiten
1 Juni 1889

1839
Kjære Børn Carl og Ottilia.

Rejsen var god, gid Eders og søsø most
blive det, men den var varm, hvad
Eders vijs og søsø vil blive. Vi kom
Torsdag til Hotel Vier Jahreszeiten
og fik mit lille Vordel No. 1 i Sues
Etage, ^{famnespand} hvor vi ere lige ved Indgangen,
og et ved Siden af til Sophie, men de
ere søsø smaa og søsø urolige om Natten
at jeg vijs ikke bliver mange Dage
inden jeg tager til Neroberg, hvis jeg
kan komme der at fize, thi Wiesbaden
er overfyldt og det gjølder viden om
Sortjeen slog Hunderne sammen over
sit Hoved og gav et Høder ^{da han saa og} ^{han tro-}
ede bestemt at Du Ottilie kom i en
Vogn bærfles thi det var neppe for,

men Du gav ham for mange Løier
for hvert Brev han gav Dig, og
disse Løier sad i ham og maatte ud.
Nu haaber jeg at Lars gjør sin Skift-
dighed og kjører med eder, desverre er det
nu snart for bide, I blive vel ved Bestemmel-
sen at reise paa Torsdag. Da itzues skrives
paa flittig, jeg har haft Brev idag, paa maas
ingen af Dem skrive fra Hjemmet til mig,
men maas i komme til Paris paa vil jeg bede
Eder ikke at udtale det, thi det vil bidra-
ge paa meget til min Røe. Min søde The-
odora kan nok doe sig lidt til Profrelse. Sig
hende at det er ingen Ting som gjør Men-
neskene mere elskvordige, end at offere
sin egen Person, udvikl den Side hos hende
de stakkets Barn hun er jo i en Casus
som maas udvikle Gøisten. Du har
vel faaet Dig en ^{lille} Drage paa tet som
Skapis som kunde gjenne i en Kir-

feber skat. Tak stynes for Brev og
bed hende sende Eder et par gis røge
lig. Jeg glødes mig over den deilige
Reyn som er falden hos Eder.
Det var saadan en iudig Aften vi hav-
de sidste Søndag i Ederi. Have den vil jeg
taake paa indryk Søndag. Hiti Aft
er han nu fordi stakkelt Droug hos
Terudooff. Hiti Heltze og Valn, de
maa Skind, jeg louzes efter Dem
og efter Eder alle. Du kjore Castinae
hviske (det Du lovede mig paa Perouen,
at ingen af Eder tre skat tage Skade i aan-
delig Hensender af disse Reises,
som ere saa extravagante, husk det er
Dig som forargver dem, og derfor bliver
det og saa Dig som maae vaage over, at
Følgerne blive til Gløde for Eder.
Hjelp ham doormed min søde Tillien Du

og staudt ham i den raske Fart.
Den som gaaer lang som gaaer sikker
Seer Du en som hedder Sigfred Fisher
som Du engang skrev en anbefaling
for til Normann (Kapteenen) den stilling
fik han ikke. Han vilde til Paris, hvor
sparet op dertil, om han er kommen
med maas det vel vore i et arbeiderstog,
jeg vilde dog urove ham da hans
Moder er Din Faders kjædelige Cousine
og Du har spaaet et touke jeg med ar-
bejderne at gøre. Dykkely Reise
Gud vore med eder. Troe nu blot ikke at
det er Fordring, men Glæde og Louffel
efter eder, som lader mig bede om
Breve eders hengiven
Høbet
Vier Jahreszeiten Laura
1 Juni 1889